

ST. MORITZ: Echipajele în căutarea celor mai bune formule

● Panțuru încă nu și-a ales frinarul ● Cutia cu surprize a lui Monti ● Elvețienii și britanicii „ca acasă”
● Ce fac americanii? ● Exod de masă la japonezi

ST. MORITZ, 16 (prin telefon). — Cea de a 33-a ediție a campionatelor mondiale de bob 2 persoane (numiteși boblet), care se va desfășura în localitate în zilele de sâmbătă 24 și duminică 25 ianuarie, a produs o vie efervescentă în lumea bobului. Federațiile naționale au ales variate forme de pregătire, în ideea cit mai bune reprezentări. În acest fel sînt de așteptat întreceri extrem de dirze (pe care antrenamentele de pînă acum le și prefigura), pentru că niciodată nu s-a cunoscut atîta variație în preparative. Iată de ce vom trece în revistă situația la zi a principalelor candidate.

Echipajele Italiei încă nu au sosit la St. Moritz. Ele se

Medaliații europenilor de la Cortina (de la stînga la dreapta): Floth, Zimmerer, Baturone, Gaspari și Panțuru

Campioana Europei, Iona Vostova, concurează la internaționalele de tenis de masă ale României

Ieri, pe adresa federației noastre de specialitate au sosit inscrierile nominale ale loturilor cehoslovace și jugoslav care vor participa la internaționalele de tenis de masă ale României din 5-8 februarie. În fruntea sportivilor cehoslovaci se află campioana continentală, Iona Vostova, alături de Jitka Karlikova și jucătorii Stanek și Voracek. Pe lista federației jugoslave figurează jucătoarele Resler, Stojeci, precum și jucătorii Korpa, Karakasevici și Csordas.

pregătesc în continuare la Cervinia, unde se pare că selecționerul Eugenio Monti a început să-și fixeze preferințele. Ca în cunoscuta zicătoare, în rivalitatea dintre Bob Club Cortina (de care aparține campionul european 1970 Gianfranco Gaspari) și clubul aviatorilor militari (Alberto Frigo, Bruno Servadei, Luciano de Paolis), a câștigat... modestul club Piave di Cadore, din care fac parte selecționații Vicario (campion național al Italiei pe 1970, anul trecut încă pilot de categoria a doua) și Nevio de Zordo (al doilea în campionatul național, dar campion mondial anul trecut la Lake Placid). Faptul că Monti rulează atîta piloți, anihilînd orice încercare de pronostic, dar mai ales fa-

Hariton PAȘOVSCI

(Continuare în pag. a 2-a)

CU O SĂPTĂMÎNĂ ÎNAINTEA CAMPIONATELOR MONDIALE DE BOB Toate echipajele la startul antrenamentelor

ST. MORITZ, 16 (prin telefon). — Ieri au sosit în localitate și echipajele Italiei (De Zordo, Gaspari, Vicario), R.F.G. (Zimmerer, Floth, Pitka), Spaniei (Baturone) și Elveției (Cavietzel, Stadler). În așa fel începe antrenamentele de azi, care au constat din cîte două coborîri, au luat startul toate cele 36 echipaje, reprezentînd 13 țări.

Primii 10 timpi ai zilei au fost realizați de: Gaspari (Italia) 1:21,87; Panțuru (în echipă cu Ion Zangor) 1:21,76; Lamey (SUA) 1:22,22; Storey (Canada) 1:22,36; Pitka (RFG) 1:22,49; McDougall (Canada) 1:22,56; Mandark (Anglia) 1:22,65; Gehring (Canada) 1:22,70; Evelyn (Anglia) 1:22,92; Widdow (Anglia) 1:22,94.

ASTĂZI, LA GALAȚI,

FESTIVITATEA DE INAUGURARE A NOULUI PATINOAR ARTIFICIAL

GALAȚI, 16 (prin telefon). Înaintea serii inaugurale, patinoarul artificial din localitate a trăit două nopți albe.

Mai erau multe de făcut pentru ca în după-amiaza zilei de sîmbătă 17 ianuarie noua bază sportivă să se înfățișeze primilor săi spectatori într-o îmbrăcăminte sîrbătorească.

Acum totul este gata. Triluzul patinoarului, cu o capacitate de 1.900 de locuri, străjuiește marea patrule de gheață, sub care amoniacul împins de compresoare puternice întreține temperatura optimă.

Meșterii lucrărilor de mare finețe au pus la punct instalațiile de cronometraj, marcaj electric și radiofonic. Ele și-au trecut cu deplin succes probele tehnologice.

Strălucesc de curățenie vestiarele.

Galațiul sportiv așteaptă cu emoție ziua de mîine (n.r. as

tăzi) care va consemna darea oficială în funcțiune a acestei instalații sportive de o mare însemnătate pentru oraș. La ora 17 va începe festivitatea de deschidere. Va fi tăiată tradiționala panglică inaugurată, după care pe gheață și vor face apariția patinatorilor de viteză. În urma lor vor veni patinatorii artistici cu un atractiv program de demonstrații. Prima seară a patinoarului artificial din Galați se va încheia cu un meci de hochei între două selecționate bucureștene.

Pînă la începerea jocurilor grupei C a campionatului mondial constructorii s-au angajat să termine amenajarea tribunei a doua, ridicînd astfel la 3.500 de locuri capacitatea stadionului de gheață.

Tricolorii părăsesc, în corpore, hotelul, îndreptîndu-se spre locul de antrenament. În prim plan, de la stînga spre dreapta: Dumitrache, Domide, Hălmăgeanu, Lupescu.

Foto: AUREL NEAGU

TOTUL SE VA DECIDE ACOLO, PE „JALISCO DE GUADALAJARA”...

15 IANUARIE 1969... În „templul” fotbalului de pe malurile Tamisei, aproape 100.000 de spectatori asistă, stupefiați, la ultimele minute ale partidei dintre Anglia, campioana încoronată a lumii, și necunoscuta echipă a României... Surprinzător, scorul este egal: 1-1... Bobby Charlton, Hurst, Ball, Radford fac ultimele eforturi, disperate, în a realiza mult dorita victorie, dar totul este zadarnic și arbitrul consfințește același rezultat... La centrul terenului, Lucescu, Dumitrache, Sătmăreanu, Domide, Radu Nunweiler se îmbrățișează, fericiți: reprezentativa României realizează, în seara aceea cetoasă, de iarnă, pe Wembley, cel mai răsunător succes din istoria ei...

Acum, grijile sînt altele. Fiecare este preocupat, absorbit parcă, de antrenamentul care trebuie să în-

care în turneul sud-american...

În asemenea clipe, misiunea noastră este cel puțin

Gheorghe NICOLAESCU
Ovidiu IOANIȚOIA

(Continuare în pag. a 3-a)

● I-1, pe Wembley — o prefață a calificării la „mondiale” ● Între echipele Angliei și Braziliei, Mircea Lucescu se teme de aceea a... Cehoslovaciei!
● „Să nu-l găsec eu, la gol, măcar o dată pe Florică? Sau pe Mircea?”

ceapă. Unul își pregătește ghetetele, altul își alege cramponele, un al treilea zăbovește asupra unei mingi. Totul pare în ordine, dar parcă simți — tu, reporter pătruns în această atmosferă oarecum străin — că domnește peste tot un „ce” deosebit... Gîndurile tricolorilor hoinăresc departe: spre tragerea la sorți, spre apropiata ple-

15 IANUARIE 1970... O zi ca oricare alta, la hotelul sportiv de la „23 August”. Lucescu, Dumitrache, Sătmăreanu, Ghiță, Gherghel și compania se pregătesc de antrenament. Nimic neobișnuit. Nimic care să amintească — din cuvintele jucătorilor, din gesturile lor — de vreo zi festivă, de faptul că exact cu un an în urmă tricolorii s-au dovedit egali cu campionii mondiali, pe chiar terenul acestora...

Decor de teatru? Nu, o imagine de pe Sementicul alb al acestor zile de iarnă.

Foto: L. SCHMIDT — Timișoara

ROMANIA — URUGUAY LA 6 FEBRUARIE

Programul turneului sud-american al echipei naționale de fotbal a suferit unele modificări. Iată-l în rîndurile care urmează așa cum ne-a fost furnizat ieri de către antrenorul Angelo Niculescu: 22 ianuarie — joc cu Cruzeiro, la Belo Horizonte; 25 ianuarie — cu Atletico, la Belo Horizonte; 28 ianuarie — cu echipa Curitiba, la Curitiba; 31 ianuarie — cu Palmeiras, la Sao Paulo; la 3 februarie — cu

Gremio, la Porto Alegre; la 6 februarie — CU REPREZENTATIVA URUGUAYULUI, la Montevideo; la 9 februarie — CU NAȚIONALA PERULUI, la Lima.

Între 14 și 21 februarie tricolorii vor participa la un turneu la Rio de Janeiro alături de echipele de club braziliene Flamengo și Vasco da Gama și de echipa R. D. Germane.

S.K. LEIPZIG A CÎȘTIGAT MAI UȘOR DECît ACASĂ...

● În C.C.E. la handbal feminin, Universitatea Timișoara a pierdut partida retur cu 11-18 (3-8)

TIMIȘOARA 16 (prin telefon). O galerie înfocată cerea cu cheia minuirea înaintea începerii partidei retur din sferturile de finală ale C.C.E. la handbal feminin, dintre „U” Timișoara și S.K. Leipzig, cultivașii formației bătănești. De fapt, înmîșii și zgometosii iubitori ai handbalului din acest oraș, care au venit cu mîie cu mare la acest meci așteptat de 48 de ore, într-o tensiune crescîndă, cereau un lucru normal. Lucrurile s-au petrecut însă tocmai invers. După mai bine de o oră, aceeași galerie, dînd o probă de mare sportivitate, aplauda echipa S.K. Leipzig, învingătoare cu 18-11 (8-3).

Așadar, handbalistele din Leipzig au reușit, aici la Timișoara, o victorie mai clară și mai comodă decît la ele acasă (în primul meci 9-6). Cum se explică acest lucru? În primul rînd, formația oaspete datorază acest rezultat, nesonat, în special prin proporțiile sale, modului excelent în care a acționat în apărare. Foarte energice, deplasându-se în permanență pe direcția de atac, oprînd la timp jucătoarele cu mîine, oaspetele au măcinat rapid (efectiv în 10 minute) bruma de prospețime fizică și portă de joc a studențelor timișorence. Datorită acestui fapt,

S.K. Leipzig s-a impus și a dominat jocul mai ușor decît ar fi bînuit chiar și cei mai aprigi susținători ai săi.

Jocul s-a încheiat, practic, după prima repriză, la sfîrșitul căreia S.K. Leipzig avea un avans de 5 goluri, care, împreună cu cele 3 puncte, diferență de acasă, făceau imposibil ca în ultimele 25 de minute soarta calificării să mai poată fi schimbată. Probabil că acest lucru și l-au spus și jucătoarele timișorence, care după o evoluție steară în prima parte a meciului au acționat extrem de slab, în unele momente comițînd greșeli de nepermis (pase în aut, pase la adversar și guri mult alături de poartă), tinînd seama de acest lucru, cea mai interesantă parte a jocului a fost cea din primele minute, cînd scorul s-a menținut ceva mai echilibrat, Universitatea Timi-

șoara conducînd chiar de două ori. După 10 minute însă (scor 3-3) S.K. Leipzig s-a detașat cum spuneam, net, încheind prima repriză după o suită de 5 goluri, unul mai frumos ca celălt. În acest fel, echipa S.K. Leipzig și-a semnat prezența pe lista tragerilor la sorți ale semifinalelor „Cupei campionilor europeni”.

Arbitrul Viado Simanovici și Milan Valcici, ambii din Iugoslavia, au condus excelent următoarele formații:

„U” TIMIȘOARA: Simo — Szekely (3), Neghină (1), Hrivniak (3), Metzenrah (4), Rigo, Bratie, Grotas (1), Nesgoe, Rodrosanu. S. K. LEIPZIG: Zober — Zimmerman, Starcke (1), Politt (1), Heilig, Winkler (1), Braun (3), Czelske (7).

Călin ANTONESCU

O nouă gală de tenis la Floreasca

Primii tenismeni ai țării noastre, compozenții echipei României la ultima ediție a „Cupei Davis”, vor apare din nou în fața publicului bucureștean. Ilie Nă-

sălii Floreasca. Sever Dron și Va fi o întâlnire de rămas bun, Tiriac și Năstase urmînd apoi să părăsească țara pentru a participa la circuitul de concursuri „indoor” din S.U.A.

ÎNȚRE FRUMOS ȘI URÎT

Spectatorul sportiv, acel vulcan în plină erupție, a simțit întotdeauna o puternică emoție în fața gesturilor inefabile — cel mai adesea unice — ale sportivului aflat în întrecere. Aceste gesturi, care se nasc și mor într-o clipă, dar care rămîn imprimate adînc în conștiința și sufletul privitorului, au fost (și sînt) tot atîtea momente de înfrîiere, de stabilire a unor noi comuniuni de gînduri și sentimente. Și poate, de aceea, pentru a nu se pierde în neant, pentru ca ele să cunoască nemurirea, au fost încredințate în pînză sau culoare, în paginile cărților sau în culegerile notelor pe portativ.

Desigur, se vor găsi mijloci care să conteste sportului valențe inspiratoare, în sensul cel mai strict al cuvîntului, aducînd în sprijinul acestei afirmații o multitudine de argumente cit mai savante.

Dar artele frumoase au găsit numeroase surse de inspirație în lumea sportului. În acele clipe, ale încordării supreme, sportivul poate părea urît. Totuși, în această urîțenie, de loc plăcută vederii, există o frumusețe; o frumusețe aparte a curajului, a dăruirii, a pasiunii; o frumusețe — am spune — lăuntrică, ce izbușnește orareori la suprafață, dar mereu prezentă și care n-a fost ocolită de autentice opere de artă.

Amintiri-vă de statuia Discobolului, ruptă cu siguranță dintr-un gest material, sau de zborul Iolande, de versurile lui Homer și saltul Vioricăi Viscopoleanu, de sculpturile lui Apustu și grația patinatorilor, sau de alte atîtea și atîtea gesturi cristalizate sau pierdute în nimicul etern, pentru a fi conștienți că sportul își poate căpăta muza sa.

O muză al cărei nume nu are importanță, dar care să fie grijulie și pasionantă, frumoasă și urîtă, asemenea tuturor celor ce vin să i se dăruie cu tot ce au ei mai sublim. Nimic nu se poate face deodată. Sîntem, însă siguri, cu vigoarea evidentei, că toți cei ce iubesc sportul vor avea cîndva o muză a lor.

Dar pentru aceasta se cere să repetăm zilnic acel gest unic și nepieritor inspirator al operei de artă.

Emanuel FĂNTĂNEANU